

Gudstjänst med Skara domkyrka

Tredje söndagen i påsktiden – 18 april 2021

”Den gode herden”

Välkommen att fira en gudstjänst med Skara domkyrka!

Denna ordning är för dig därhemma.

Sjung eller läs psalmerna, läs bibeltexten och bed bönerna – gärna högt.

Psalm 558:1-3 – *Herren är min herde god*

Inledningsord

I Faderns och Sonens
och den heliga Andens namn.
Amen.
Guds kärlek rymmer hela vårt liv,
gemenskap och ensamhet,
smärta och glädje, styrka och utsatthet.
Gud omsluter oss på alla sidor
och känner oss vid namn.
Gud är nära med nåd och barmhärtighet
genom Jesus Kristus.

Dagens bön

Barmhärtige Gud,
som lät din Son ge sitt liv för oss
för att sedan uppstå,
låt honom vara vår herde
och leda oss genom kamp och fara,
till vila, glädje och evigt liv.
I Kristi, den uppståndnes namn. Amen.

Psalm 472:1-3 – *Jag vill sjunga om min vän*

Evangelietext – Joh 10:1-10

Herde var ett vanligt yrke på Bibelns tid, men desto ovanligare i vår del av världen i dag. Ändå är det inte svårt att förstå bildspråket när Jesus jämför sig själv med en herde.

Läs dagens evangelietext, gärna långsamt och som du är där och lyssnar.

Övriga texter är i Hes 34:11-16 och 1 Pet 2:22-25 och Psalt 23.

I DN i måndags kunde man läsa en artikel som hade avsikten att söka svaren på de stora frågorna. Såhär stod det i början: Det senaste året har världen vänts upp-och-ned. Oro, sorg, ensamhet och rädsla har präglat mångas liv – samtidigt lever vi i ett sekulariserat samhälle där det inte längre är naturligt att söka sig till religionen för att få stöd och svar i vardagen (DN 12/4). Religiösa ledare ur fem stora religioner lade ut ordet om lycka, om vad som är viktigt i livet – och ytligt, vad vi bör ägna vår energi åt och slutligen vad som är meningen med allt. Stora frågor. Ja. Och det var intressant att läsa. Med pandemin som utgångspunkt är det lätt att hänvisa till Gud mest som tröstaren och läkaren, vägen till Gud som vägen till lycka, frid och ro. (Det många tycks tro är det mest eftersträvansvärda i livet: lycka, frid och ro. Hade vi bara det så skulle allt vara bra.)

Läser man texterna i urval, t ex Ps 23 (som är den här söndagens psaltarpsalm) så beskrivs Gud som den som leder oss till lugna vatten och gröna beten: lycka, frid och ro. Men lade ni märke till vad Gud själv säger om sin fårahjord i Hesekiels bok? Han talar om de vilsna, skadade och sjuka, men säger också att han ser till de starka och välmående. Gud är hela livets Gud, Gud är alla människors Gud, inte bara dem som är i behov av skydd, stöd och plåster. Och vi är inte bara sårade och rädda människor – trots pandemin. Vi är ju också människor med kraft och vilja, längtan och glädje. Och Gud månar om det med. Han vill vara en herde för oss i alla lägen. Och detta är det viktiga och det som gör mig så stolt och glad över kristendomens representant i DN-artikeln, Karin Johannesson, biskop i Uppsala. Vid varje svar, vare sig det handlar om lycka eller mening eller hon ombeds beskriva kärnan i kristendomen, återkommer hon till detta: Gudsrelationen och gemenskapen med Jesus Kristus.

För det är ju det som den här söndagen handlar om! Den relationen! Vi lever i påsktid. Vi är påskens Kyrka. Vi tror på den Uppståndne, inte som historiskt faktum att det hände en gång, utan som en faktisk verklighet! Vi lever i relation till den Uppståndne här och nu och alltid – och den Uppståndne beskriver sig själv idag som herden. Herden som enligt Hesekiel vallar sin hjord på det rätta sättet. Och hur är det?

Om herdens arbete finns mycket att säga. Visst kan vi alltid stanna vid den pastorala idyllen: herden som vandrar i lugnt mak med sin hjord över bergen och fälten, kanske med ett skadat får på axlarna. Sådan är han. Men ska vi vara riktigt ärliga så är det ju ett slit. Dag och natt: herden ska få med sig fåraskocken, han ska se till att de får vad de

behöver, både i torka och hällregn. Han ska samla ihop dem för natten ute på markerna och skydda dem mot faror. Hur gör man allt det på det rätta sättet?

Jag tänker att man behöver vara handfast. Och är det något som Jesus beskriver idag, så är det just det: herden går in genom grinden och kallar på fåren – vid namn, var och en – han för ut dem ur fållan och går före dem. Han vet vad han gör, han vet vart han går och han gör det med omsorg. Handfast. Hur livet än ser ut. Men det handlar ju inte bara om herden. Det handlar om relationen mellan herden och hjorden. Herden kallar och fåren lyssnar. Men känner vi igen hans röst bland alla röster? Det finns ju så många och vem ska man lita på egentligen? Vad är sant? Det är lätt att lyssna på mångas röster. Hur hör man hans? Jag kan inte låta bli att tänka på Maria från Magdala. Hon som stod vid graven och grät på påskdagens morgon, hon som först inte kände igen rösten, inte förrän Jesus sade: ”Maria”. Var det tonfallet? Var det värmen i rösten? Var det detta faktum att han, som hon trodde var trädgårdsvakten, var någon som visade sig känna henne personligen, en som hon relaterade till? Herden ropar på sina får med deras namn, säger Jesus. I dopet nämndes ditt namn inför Gud. I dopet sammanflätades ditt namn med Jesu namn och du kallades av honom att följa med. Du kan alltid återvända till det ögonblicket även om du inte minns det, för det är sant!

Och ändå går det att tappa bort den rösten i sorlet, inte bara över nätet utan också i våra egna tankar och funderingar. Jag fastnade förra helgen i två dokumentärer om Knutby, församlingen som snärjde in sig själva i lögner och fantasier med fruktansvärda följder. Det är människor som en gång lyssnat på Jesus, men som tappat bort hans röst i bruset av sina egna. Och här finns en knut som kan vara svår att lösa upp, för vi lever i en tid som är individualistisk. Var och en är sin egen lyckas smed och just det, helst ska vi lyckas också. Då blir vi lyckliga. Vi vill inte ingå i flocken som följer herden, vi vill gå vår egen väg, vi vill hitta vår egen röst, nå fram till att veta vem JAG är. Det är då rösterna som säger ”Tro på dig själv! Du har alla möjligheter! Tänk bara positivt!” blir vårt mantra. Vem vill då vara följsam? Vem vill få vägledning av herden?

Men det fina med relationen till Jesus som herden är att vi inte går i ledband, hårt hållna. Herden går före och vi kan följa efter. Det ligger en frihet i detta. Friheten att stanna och friheten att gå. Dessutom byter Jesus bild från herde till grind i de tio verserna i Johannesevangeliet, en grind vi bjuds att gå in i men också ut ur. Inhängnaden är vårt beskydd men den kan också kännas för trång. Då påminner Jesus att vi har

möjlighet att gå ut. Grinden är inte låst. Vi kan gå in men vi kan också gå ut. Själv uppmuntrar Jesus oss att gå vidare, längre ut – med honom. Där finns nytt bete, där finns liv och liv i överflöd, säger han. Och dit behöver vi inte gå ensamma. Vi går tillsammans: han leder oss på rätta vägar sitt namn till ära, skriver Ps 23 och kyrkofadern Irenaeus lägger till: Guds ära är den levande människan.

Amen.

Trosbekännelsen, alternativt Trospalm 68:1 eller 711

Bön

Jesus, vår herde, du känner oss var och en väl, som en herde känner sina får, vart och ett. Jag ber om öppenhet och tillit till dig. Låt helig Ande visa hur jag allt mer fördjupat lyssnar efter din röst i vår vardag.

Jag ber för vårt samhälle och kommun. Led alla som beslutar om arbeten, miljö och skolor. Låt dem med stort ansvar i världspolitiken upptäcka dig, så att de kan låta ditt sätt och din kärlek vägleda deras beslut.

Jag ber för människor som på olika sätt är drabbade av coronaviruset, både i vår närhet och i andra länder. Jesus, tack för att du är nära de svårt sjuka, de som är oroliga, de som på olika sätt är involverad i kampen mot viruset.

Jesus, vår herde, uppmuntra oss att alltmer lita på att du vill oss och därför söker efter oss när vi går vilse. Lovad vare du som redan här i tiden låter oss vila på gröna ängar, för oss till vatten där vi finner ro och leder oss på rätta vägar och att detta himmelska väntar oss en gång.

I Jesu namn. Amen.

Herrens bön

Välsignelsen

Herren välsigne dig och bevare dig.
Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig.
Herren vände sitt ansikte till dig och give dig frid.
I Faderns och Sonens + och den helige Andes namn. Amen

Psalm 517:1-4 – *Världen som nu föds på nytt*

Sändningsord

Gud skapar världen och vill att vi ska leva.
Gud älskar världen och fyller oss med kärlek.
Gud förnyar världen och ger oss en framtid och ett hopp.

Kollekten går till Evangeliska Fosterlandsstiftelsen - EFS.

Om du har möjlighet och vill ge en gåva till kollekten kan du swisha till 123 105 32 22, skriv ”Kollekt 18/4” som meddelande, eller använd qr-koden här.
Tack!

